

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

29. Januarij. Perpetua felicitati non fidendum: tūmque metuendum
maximè, cùm ad nutum fluunt omnia. S. Ignat. in hist. Soc. I. 14. n .9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

animæ detrimenta, peccatorum illicita, perfectionis impedimenta, Divini amoris obices. Et hæc tu bona credas? credas optimilia?

Et licet mala non essent, bona non forent, nec amorem mererentur. Quid enim sunt? si originem inspicis? nihil; si naturam examinas? fluxa; si durationem attendas? brevia. Et hæc tam stultè deperimus!

Quæ mala mundus judicat, optima sunt: à perituriis mentem abstrahunt; cogunt ad Deum; peccati occasionem admittunt. Cùm enim tædet vivere, qui peccare delectet?

Cùm bona fortunæ largitur Deus, dona misericordia, an pœnas? jure ambigas, ast cùm premit adversis; nullum certius divini amoris argumentum.

29. Januarij.

Perpetua felicitati non fidendum: tumqu metuendum maxime, cùm ad nutum fluunt omnia. S. Ignat. in hist. Soc. 14. n. 9.

UT mare, dum maximè placidum ridet, tempestates coquit; & nunquam certius periclitantur arces, quād dum pacatis foris omnibus hostis cuniculos agit: ita plane

planè periculi plenum est animæ, non timere.

Non sunt tantæ amicæ sortis vires, ut copulet tranquillitatem cum perpetuitate, eò brevior esse solet, quò grandior. Quies hæc lassitudini potius, quam fidei tribuenda; fugiet, avolabit. Vide, quantum eidere possis.

Quidquid amitti potest, in censum bonorum referri non meretur. Si quis mutabili fundamento spes suas inædificet, non diu stabunt. Vir fortunæ omnis contemptor, se contentus solo, ad felicitatem Dei accedit proximè, quia uterque sufficit sibi, uterque sine alienis felix.

Quidquid felicitatis habes, intra te est, imò ipse es; nulli tibi thesauri sunt, esto arcæ turgeant auro, omnia bona tecū circumfers, tam felix, tam dives, quam bonus.

30. Januarii.

*Certis in causis silere, quam loqui præstat:
nec vindice opus est stylo, ubi sui ipsius
vindex est veritas. S. Ignat. in hist. Soc.
l. 15. n. 44.*

NUllum certius vindictæ genus est;
quam tacere ad calumniam, nec di-